

7
21

16-6-1921
Ref. No. 344

વજ્રતનામા.

ઓર

શાહીનામા શત મતુઝ ઝહેરા

ઓર

ખાકનામા, મોતનામા

ઉદ્ધૃ જ્ઞાન ઓર ગુજરાતી હરકોમે

હીખનેવાલા ઓર છપાનેવાલા

મુનશી અબદુલ મજીદ અબદુલ અઝીઝ.

ભુક્સેર.

તીન દરવાજા-અહમદાબાદ.

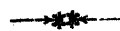
Shri Jain Viday Vijay Printing Press
Richey Road-AHMEDABAD.
Printed by Popatlal Amathabhai Shah.

દોસરી બાર.

જુલૈ ૨૦૦૦.

સને ૧૩૩૬ હીજરી. સને ૧૯૨૧ ઇ.સ.

કિમત ૦-૨-૦.

૮૩૮૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી સાંપ્રદાયિક સંગ્રહ

૯૩૫૪

વક્ષતનામી.

૧૬૮૫

૧૬૮૫

શુર સાથ નામ અલાહકે બખશીશ
કરનેવાલા મેહરબાન.

કરૂં ઇબતીદા મેં બનામેં ખુદા
કે મારે જલાલે વો પાલે સદા
મોહમ્મદ નબી સચ્ચદુલ મુરસલીન,
હબીબે ખુદા રહમતુલ આલમીન.
મોહમ્મદકે જો ખાસ હું ચાર ચાર,
દરદાં ઉન્હોંપર અઠો બેશુમાર.
દીગર ખાર જો હું સુનો ચે કીસા,
વક્ષત જબસે પાઈ હયેં ખેરૂં જીસા.
મોહમ્મદ જો એક રાત આ ખવાબમેં
કહે કાતમાકો ઇસી બાબમે
સટો તુમ જો દુન કો સુખ પાસ વહાં,
બુદાઈમેં મેરે ન કો રહેા વહાં.
જો દેખે અથે કાતમા ખવાબમે,
ઉડી રો પડી ગમકે ગીરદાબમેં.
હસન ઔર હુસૈનકો બુલા કાતમા,
શકકકતસે બાલે કે અય જાનેમાં.
લગા અપને સીનેસે દોનોં કે તઈ
લગી દેખ મુંહ ઇનકા રોનેકે તઈ.
કંગ્હી કરકે દોનેકે બુલફોંકે બાલ,
સંવારે અપેં કાતમા જીવકે લાલ.
પીછે પેરહન ઉનકે ધોને લગી,
બખ્ષોંકો પેહના કરકે રોને લગી.
પકાવી હું રોટી પકાવેગાં કોન ?

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૩૧૪ ગ્રાંથિક

પુસ્તકનું નામ ૫૩૧૮૧૫૫

વિષય ૪૪૬૮૮૪

ખીલાલું બચ્ચોડો ખીલાવેગા કૌન !
 અયસે મેં જો દેખે અલી ઉનકા હાલ
 પુછે કાતમસે કે કયા હયે ધતાલ ?
 ધતા કામ તુમને કબી ના કયા,
 કહો આજ જીવડો ચે દુખ કયું દીયા !
 ચે લર આજ સુજડો તો સુના લગે,
 વલે દુખપે દુખ સુજડો દુના લગે.
 ઉમલતા હયે સીના મેરા હરધડી,
 ચે કયા હયે સખમ સુજડો જોલો અબી
 કહીં યા અલી તુમ સુનેઃ દીલકી ખાત,
 ખબર યું દીએ હં નખી કાયનાત.
 મુજે ખવાબમેં આકે જોલે રસુલ,
 અજલકા પીયાલા કરો તુમ કબુલ.
 અલી ઇસિ શ્રીકરમેં મેં હયરાન હું,
 મુજે આજ સમજે કે મેહમાન હું.
 અબ્બલ સુજડો જોલે ચે યું સુસ્તકા,
 છે મહીનેકે ખાદજ મીલોગે તુમ આ
 મેરે ખાપ ખીન મેં જુદા કયું રહું,
 શ્રી રાકે જુદાઈસા કયું કર સહું.
 મેરે ખાપ ખીન સુજડો આરામ નઈ,
 બજુઝ આહો ઝારી મુજે કામ નઈ.
 અગરચે બચ્ચોસે ખીછડ જાઉંગી,
 વલેકીન મેં મા ખાપડો પાઉંગી.
 કંઝહી કરકે બચ્ચોં કે જુલફોકે ખાલ
 સીવા સુજ કરે કૌન ઉનકી સંજાલ ?
 ધોલું પેરહુન શ્રીરકે ધોવેગા કૌન ?
 પેહનાલું બચ્ચોડો પેહનાવેગા કૌન ?
 પકાલી હું રોટી પકાવેગા કૌન ?

ખીલાલું બચ્ચાંકો ખીલાવેગા કોન ?
 ઈસી વાસ્તે મુજ શ્રીકર ચે ઝરે,
 ખીલાલું પીલાલું મેં અપને હુબુર.
 અલી તુમ રહોગે દીગર કામમેં,
 લીબનેકે મેરે સરઅંબમમેં,
 ખબર હો—બચ્ચાંકી સો લેવેગા કોન ?
 ખીલાવે પીલાવે સુલાવેગા કોન ?
 અલીકો કહી ચહ હચે હઝરત બુતુલ,
 મેરી તીન ખાતેં કરો તુમ કબુલ ?
 વસીઅત સુનો તુમ મેરી કાન ધર,
 કહું હુખ સુનો અપના દીલ ખોલકર.
 મેરે હો બચ્ચેં નાઝ પરવરકે તઈં,
 મેરે બઅદ ઉનકો રૂલાના નઈં,
 અઝરચે ખતા ઉનસે સાદર અછે.
 બખશના ખુદા વાસ્તે તુમ ઉસે,
 સુનો યા અલી મુજકો ખ્યારે હેં વો.
 વલે મુખ દુખિ કે દુખ્યારે હેં વો,
 બિન્હોકે ઉપરબી બુલમ હોવેગા.
 ઝમી આસમાં દેખકર રાવેગા,
 હુયમ તુમ જનાબા અપસ હાયસુ.
 દફન મુજકો કરના આપી રાતકું,
 સુયમ મેરી તુરબતપે આયા કરો.
 અપસકી શફકકતકા સાયા કરો.
 મેહર તુમકો બખશી મેં બહરે ખુદા,
 મુજે આજ દિલસે કરો તુમ બુદા.
 મીલુંગી મેં આ રાતકો ખવાબમેં,
 તુમારી મોહબતકી ગીરદાબમેં.
 હુધ હોવે મુજસે અઝરચે ખતા,
 તુમી મુજકો બખશો અય મેરે ખુદા ?

અલી યુ' કહે હે' કે હજરત ખુતુલ
 મેરી તીન ખાતે કરેા તુમ કબુલ.
 અબ્બલ કહો મોહમ્મદસે મેરા સલામ,
 દુયમ સુજકો બખશો તુમ અય નેક નામ.
 અપસમે કીએ હું અહદ ઇસ વઝા,
 વેા ખાતુને જન્મત અલી સુસ્તુઝા.
 ઇતેમે' મલક મૌત આકર વહી,
 પુકારા રઝા દો બીતર આઊ મે' !
 મેરે તઈ ચે હાતીફ દીયા યુ' નીદા,
 ખુલાવેંગે તુજકો સો તબ ઘરમે' બ.
 ઇસી વાસ્તે મેં ખડા મુન્તઝીર,
 રઝા દો તો આઊ મે' ઘરકે બીતર !
 ખડા બમકો મૌતકે બાંધકર,
 સુહાગનકો પલમે' સદું રાંડકર.
 ને આવે અગર કોઈ મેરે દામમે',
 નહું એક પલ ઉસકો આરામ મે',
 ગદા બાદશાહ ઔર વઝીરાં ઉપર,
 મેરા દબદબાસબ અમીરાં ઉપર.
 મેં ચક પલમે' સો ઘર ઉબાઠા કરે',
 કે માં બિન બચ્ચોકો દુખચારા કરે'.
 સકત યુ' દીયા હકને સુજ હાથમે',
 લીખાં છવ કબઝ મેં કરે ખાતમે'.
 મેં ઇસ ખાનદાંપરસે કુરબાન હું,
 વલે ઇસ ઘરાનેકા દરબાન હું.
 કહા ઝર રઝા દો બીતર આઊ મે' ?
 નહીં તો કહો સુજકો શીર બાઊ મે',
 હસન ઔર હુસેનકો ખુલા ફાતમા !
 કહે બચ્ચો નાનાકી તુરબતકે વાં,
 વહાં એક બશારત સો હોગી તુમે'.

મુનો કાને ઘરકર ચે દોનો જને,
 રજાસે મલક મોત તખ આ જો હે.
 કે જળ રાજ ચે ક્ષાતમા પાઓ હે,
 હસન ઔર હુસૈનકો નથી ચે ખબર,
 કે બાવેંગી ખેડ-નીસા અખ સુઝર.
 દોનોં બાઈ તુરખત કને આઓ હે,
 ખબર મોતકી તખ વહાં પાઓ હેં
 ચતીમાં દોનાં મીલ જીલગતે ચલે,
 નંજે પાવ માતમકી કફી ગલે.

કરે દમ બદમ આહુ નઅરા તમામ,
 કે માફે શીરાકેસે હઝરત ઈમામ.
 દેજે કયાકે હુચે ક્ષાતમા ધ્યાનમેં,
 અયા ધ્યાન ઉનકા સો સુમહાનમેં.
 કહેથી કે હકને જુલાયા મુજે
 મેરે દો બચોકો મેં સોપી તુજે.
 જુલાયા તું ઈનકા નઝેખાન હો,
 ચતીમોકે દિલકા તુ દરમાન હો.
 કહીં હુધ બખ્શી મેં દોનેકે તણ,
 ઈતા દો રજા મુજકો સોનેકે તણ
 ઈતમેં ગયા રહુ તનસે નીકલ,
 રહિં જાકે બાબાસે જન્નતમેં મીલ.
 અગીનમેં જુદાઈસે ગલને લજે,
 હસન ઔર હુસૈન મિલકે રોને લજે,
 કહે અય અમાં હમ હુખારે હુએ,
 હમેં દો ચતીમા બિયારે હુએ.
 કહે અય અમાં હમકો તુમ સાથ લો,
 હમેં દો ચતિમાંકા દીલ હાથ લો,
 ચલે ક્ષાતમા જો ઈહાં છોડકર.

કહેં દુખ કીસીકો સીના ફાડકર,
 મોહનતસે હમકો બુલાવેગા કૌન ?
 ખીલાવે ખીલાવે સુલાવેગા કૌન ?
 જગરપર જુદાર્થ કે જખમાં લગે,
 ખીછડકર દેખો ક્ષતમા કયું થલે.
 અલી ઉસ વખત ગમસે રંજુર થે,
 બચ્ચોંકી ગરીબીસે તીલ ચુરથે.
 કરે આહો નાલે અલી નામદાર,
 કહે યુ' મદીના હુવા અખ ઉભડ.
 ઉસી દુખસે હૈદરકિ છાતિ બલિ,
 કહે આજ મુજ વરકિ બસતિ અલિ.
 અગરથે તુમેં દુખ અખશા અથે.
 વલે આગ તીલતી સો કયું કર તુજે.
 ફકરો-ફકરો સો ક્ષતમા સોસકર,
 કે જન્મમે જાતી હુયે અફસોસ કર.
 કહેં કયાકે નર્મ જીવ મેરે હાથમે,
 વલે જાન દેતા મેં ઈસ ખાતમે.
 મંત્રી દુખસે મેરા દરના જલે,
 મુજે છોડકર ક્ષતમા કયું વલે ?
 કહો ઝિંદગાની સો કયું કર કરે ?
 હમનકો મદિનેમેં રોતે સંદે.
 અલીને પુકારા કે અય જુલ જલાલ,
 મેરો હો બચોંકિ ખખર લે મંત્રાલ ?
 કે તેરે નખીકે નવાસે હું થે,
 શહીદો કે સર તાજ ખાસે હું થે.
 ભી તાણુત કયુંકર નિકાલુગા મેં,
 બચ્ચોંકો સો કયુંકર સંબાલુગા મેં.
 બચ્ચોંકો સખરકિ તુ તોફીક દે ?
 અપસકી મોહનતકિ તોફીક દે ?

ઇતેમેં હુવા હુકમ બેગી કરા,
 બિબિ કાતમકો કબરમેં ધરો.
 તેરે દો બચોં કા સંભાલું ગા મેં,
 કે બીન માકે હેં ઇનકો પાલુંગા મેં
 અલી તુજસે મુજકો ખ્યારેહોં વો,
 અરશકે મેરે દો સીતારે હયેં વો.
 હુવા હુકમ રબકા સો જીબરિલકો,
 સંભાલો તુમહી બકે હુસનેનકો.
 વો દોનોં યતિમાંકો આગે બુલાવ,
 સખરકા ઉન્હોકો તો શરબત પીલાવ !
 બનાઝા બનાકર અલી હાથસું,
 દફન તબ કીએ હેં આધી રાતકું
 નંગે પાવ બાઈ દોનોં સર ખુલે,
 બનાઝેકે સગતમેં રોતે ચલે.
 કીએ તિન દિનતક અલી વહાં મુકામ,
 સો ઉસ પાક તુરબત ઉપર સુખ્હોશામ
 વલૈકીન ના દેખે અલી ખવાબમેં,
 હુએ બહોત દિલગીર ઇસ બાબમેં.
 અહદકો ઇતા તુમ કીએ નઈ વફા,
 સખબ કયા ચે થા બોલો બિદ્લીસા ?
 કહિં મુજકો કુરસત નથિ કુછ હનોઝ
 હિસાબ દેને મેરે કે ચે તિન રોઝ.
 સુઈ મંગકે લાઈથો સીનેકે તઈ.
 અઈ બુલ મેં પ્રીર વો દેનેકે તઈ,
 બદલ સુઈ કે મેં રહી બંદ વહાં,
 ખલાસી નથી મુજકો હરચંદ વહાં.
 બદલ સુઈકે ઉસકિ મીજત કરો,
 ખુદા વાસ્તે ઉસકી ઇજ્જત કરો.
 સુઈ લેકે દોઢે અલી મુનકે બાત,

બુલાકર દીએ સુધ ચોરતકે હાત.
 અલીને બહોત ઉસકી ઇજાત કીએ,
 બદલ સુધ કે ઉસકી મીજાત કીએ.
 યે સુન બાત ચોરતબી હયરાન હો,
 બહોત શાહે મરદાંપે કુરબાન હો.
 અઝીઝાં અદેશા કરો યે તુમહે,
 કયામતકો હોગે જવાબ કયા તુમહે.
 બદલ સુધકે અયસે મઅસુમ પાક.
 અટકકર રહેં તીન દિનતક હલાક,
 સખામેં બંધો દીલ ઇબાદત કરો.
 અજલ દુર નઈ ઝીકરો તાઅત કરો ?
 વગર નઈ તો બેહદ ખરાબ હાઓગે,
 જો કુછ યાં કરોગે વહાં પાઓગે.
 કયા મતમેં તાલીબ શફાઅતકે દીન,
 શફાઅતસે બખ્શેં તુંજે પંજતન.
 હુવા આકે આખર યે કીસ્સા તમામ.
 નબિ મુસતફાપર દરદાં-સલામ,

શાહીનામા હઝરત ફાત મતુઝ ઝહેરા.

હજો રિવાયત એક દીન મહેબુબે રખિલ આલમી,
 ફાતમાકે ખ્યાહકી તજવીઝમેં અંદોહગી.
 બજોઠે યે નાશાહ હોકર આએ હયેં રૂહુલઅમી,
 અર્થ યું કરને લગે અએ બાદશાહ દુનયાવહી.
 મજોં જનાબે કિબરિયાકા લેબા ઇસદમ આયાહું,
 કિબલિએ ગમગીન હો ઝહેરાકી નિસ્ખત લાયાહું ?
 આ મુહમ્મદ મુસ્તફા હકને તુમહેં ફરમાયા હજો,

દોસ્ત મેરા ઇસ કહર તુ કિસલિએ ધમરાયા હ્યો.
 સરકો કયું શાદીકે ગમમેં આનુપર ઠયરાયા હ્યો,
 ખ્યાહ હમને ઝહેરાકા હ્યોદરસિતી ઠયોરાયા હ્યો.
 દોનોંકી શાદી હમેં હર તરહસે મંજુર હ્યો,
 ચેહલી અપના તુર હ્યો ચોર વોહલી અપના તુરહી. ૨
 યા સુહમ્મદ ક્ષાતમાથી હસ ઘડી પચેદા હુઈ,
 તુમ હ્યો ગમગીન થે ચેહ બાતથી હમને કહિ.
 બેટીકે હોનેસે મયું કુદતેહો અચે મેરે નબી.
 લાખ બેટોસે ચેહ બેટી તુમકો બેહતર હમને દી.
 યા સુલમ્મદ ક્ષાતમા હ્યો ગોશવારા અર્શકા,
 બેજંગે ઉસકે લિએ હમ એક તારા અર્શકા ૩
 અર્શકા તારા કિયા થા હસકો સો હોગા અલી,
 તુમ મેરે હોગે નબી ચોર વોહ મેરા હોગા વલી.
 વાસ્તે ઝહેરાકે બેહતર હ્યો નહીં ઇસસે કોઈ,
 ઇસકે ખાતર વોહ બના ચોર ઉસકે ખાતર ચહ બની
 ઇનકી કોઈ દમ બુદાઈ તુમ ન ચાહો યા રસુલ,
 અપની ખ્યારીસે મેરે ખ્યારેકો ખ્યાહો યા રસુલ. ૪
 પુછીયે ઉસકા નસબ હ્યોગા વોહ તુમપર આશકાર,
 ચેહ ચચાકા હ્યો તુમ્હારા લખત દીલ ચોર શુલ ઉઝાર
 ચોર અગર ઉસકા હસબ પુછે કોઈ ચાલી વિકાર,
 હ્યો હમારે કારખાનેકા ચેહ સાહિબ ઇખ્તીયાર.
 આયતે લાસએફ નાઝીલ હ્યો ઉમીકી શાનમેં,
 બખશ દે દોનું જહાં ચાહે હસે એક ખાનમેં. ૫
 યા સુહમ્મદ થી શબેમેરાજ તુમકો હસઘડી,
 ચોર તુમને અંશુકી શેરકે બે સુહમેં થી.
 વોહ નશાનીં ઉસકી ચેહરા બાત વોહ હ્યોદરકીથી,
 ક્ષાતમા ઉત્તરોસે હ્યોદરકી હ્યો માંગી હુઈ.
 હમને તુમપર આશકારા ચેહ કીએ વો બાતથી,
 યા સુહમ્મદ ક્ષાતમાકી મંગનીકી વોહ રાતથી. ૬

દિલમેં મેરે શેરકે ઉસ વક્તસે હુએ યેહ બંધાલ,
 તુમસે જો ઇસ ખાતકા આકાર કરે કેઈ સવાલ.
 તુમ ઉસે મંજૂર કરના અએ શહે આલી ખિસાલ,
 યેહ ન હો આવે કહીં ખાતીર ઉપર ઉસકે મલાલ.
 તુમ નહી વાકિફ હો કયા જો લેદકી યેહ ખાત હુએ,
 અસિયોકી મુખલસી ઉસ બ્યાહકે અખ સાત હુએ. ૭
 ખાત યેહ જીભરીલસે સુનતેહી શાહે અંબિયા,
 અરજ વોહ કરને લગે યું દરજનાએ કિબરીયા.
 મેરી મરગી હુએ યેહી રાજી રહે મેરા ખુદા,
 જાનો દીલસે ઉલખે રાજી હું જો હુએ તેરી રજા.
 તુ હુએ માલિક દોનુકા યેહ સમે તેરી ઈમદાર હુએ,
 યેહ કનીઝત હુએ તેરી વોહ તેરા ખાનાગાદ હુએ. ૮
 જસઘડી ઇસ ખાતને એ મોમિનો પાયા કરાર,
 અર્શસે લેક્શીંતક યેહ ધુમ ઉઠી તખ એકગાર.
 બ્યાહ જાતે હુએ અલી જહેરસે વોહ અલાવિટાર,
 ઈતનેમેં ફેર યું નખીંકા આયા હુકમે કિતદિગાર.
 યા મુહરમદ હો રહેં હમ તુમ યેહ હો ઘરકી તરફ,
 તુમ હો ગહરાકી તરફ આર હમ હો હુએદરકી તરફ. ૯
 અય મુહિબ્બો પ્રીર વહાં ઈસ ધુમસે શાલી હુઇ,
 વાં અલી બનડા બના ઝેહરા વહાં બનડી બની,
 થે ઇધર હઝરત નખી ઉધર જનાએ એકઅલી.
 બાંધકર સેહરા બનાયા ઉસકો દુદ્હા જસ ઘડી.
 અર્શપર કરને લગે સારે મલાયક શાદિયાં,
 ઝેહરાજહુક જહુકકર લગી દેને મુબારકખાદિયાં. ૧૦
 જખ બરાત આઇ તો પ્રીર ફહુલઅર્મી હોકર વકીલ,
 ફાતમાકે પાસ જાકર યેહ લગે કરને દલીલ.
 સાહિબ અપને મહરકી ઈએરાઇએ અખ કુછ સખીલ,
 તખ કહાં ઝેહરાને યું કયા પુછતે હો જીભરઇલ.

મુજહુકો ઉમ્મતકી હુમેશા બેહતરી મતલુબ હુએ,
મેહર મેરી ઉનકી બખ્શીશમે બંધે સો ખુબ હુએ. ૧૧

આકે વોહ કહેને લગા હૈદરસે અએ વાલાસિક્શત,
મેહરમે અપને બંધી ઝેહરાને ઉમ્મતકી નબત.
તબ લગે ફરમાને ઉનસે વોહ ઇમામે કાયનાત,
મંનેબી મંજુર અપને બનોલીલસે કી ચેહ બાત.
અસ ઘડી ઇસ મેહરસે શેરે ખુદા રાઝી હુએ,
અકદમેં શીર તો ખુદા શાહિદ નબી કઝી હુએ. ૧૨

અકદ અસદમ મુરતુઝાકા ફાતીમાસે હોચુકા,
સોચને જબ યુ લગે દિલમે મહમદ મુરતુકા,
યા ઇલાહી મેં જનાબે ફાતીમાકો હુંગા કયા,
શીર ચેહી આઈ નિદા યુ અઝ જનાબે કિબરિયા.
કુદતે કયું ઝેહરાકે તઈ કવનોમકાં હમને દિયા,
દેહઝમેં અબ ફાતેમાકે દોજહા હમને દિયા. ૧૩

શીર તો પહેલુમેં અલીકે બંદીકો બિઠલા દિયા.
ઝોર ઉનકે સામને લા આરસી મુસહફ રખા.
લીં બલાએ હુર બોલો દેખલો સલ્લેઅલા,
મુરતે મરયમ બની ઝોર મુરતે મુસુફ બના.
ગવહરે ચકતાકે તઈ ચકતાહી ગવહર ચાહિએ,
અયસી બીબીકે લીએ અયસાહિ શવહર ચાહિએ. ૧૪

હો ચુકા ઇસ તરહસે અસવકત ઝેહરાકા બીયાહ,
ઝોર અપને ઘરમેં ઉસકો લે ગયા શેરે ઇલાહ.
હકતઆલાને તબ અપની મેહેરસે કી ચક નિગાહ.
દો હુએ ફરજંદ ઉનસે ઘરમેં મિસલે મેહુરો માહ.
ઝેબા ઝીનત દેનેવાલે હશરમે કવનએનકે,
યાને ફુનયાકે ઉપર આએ કદમ હુસનેનકે. ૧૫

ઉસઘડી અબરીલકો ચેહ હુકમે રખાની હુવા,
પુ હમારી તરફસે અબ મુસતુફાકે પાસ બા.

તહેનિયત દેઠર કહો જો હમને થા તુમસે કહા,
 યાને હુએ ઇસ ખ્યાહુકે અબ સાથ ઉમ્મતકા બલા.
 યાને દો લહકે દિએ ઉમ્મત છુડાંનેકે લિએ,
 લેએ હુએ દોલાલ ઉમ્મત બખખવાનેકે લિએ. ૧૬

હકને તુમકો તહેનિયત ફરમાયા હુએ ઔર યેહ કહા,
 હો યુબારક તુમકો યેહ દોતું નવાસે મુસ્તફા,
 સુનકે જબ ઈરશાદ યેહ રહુલઅમી વાંસે ચલા,
 રૂબરૂ આકર નખીકે ઇસતરેહ કહને લગા.
 સો તુમહારા નામ રવશન કરનેવાલે હુએ યેહી,
 બખશવાનેવાલે ઉમ્મતકે તુમહારે હુએ યેહી. ૧૭

યેહ પયામે કિબરીયા કહકર મહમ્મદસે વહાં,
 શીર લગા કહેનેકે અએ પએગમબરે આખીર ઝમાં.
 યેહ જબાહીર હુએ હુએ યોગાને ઉમ્મતકે વહાં,
 બિનસે મહશરતક રહેગા આપકા નામો નશાં,
 ગમમેં ઉનકો રાવેગી તા હશર ખલકત યા નખી,
 હર મુહરમમેં બનેગી ઉનકી તુરખત યા નખી. ૧૮

ખાત યેહ સુનતેદી ખાતમુલમુરસલીને રાહીયા,
 ઔર કહા ખહરે ખુદા જહી તુ લેહ ઇસકા ખતા.
 કયા મુસીબત ઉનપે આવેગી જો તા રાએખા,
 ઉનકે ગમમેં રાએંગે સખ ખટક ખાદ દોં છુકા.
 યોલા વોહ હાથાસે હુશમનકે કઝા યેહ પાએંગે,
 યા મહમ્મદ યેગુનાહ યેકસ યેહ મારે જાએંગે. ૧૯

આગે અબ રોનેકી જા હુએ કયા કહું મેં માજરા,
 સાયા જબ હુસનેનકે જદો અખાકા ઉઠગયા.
 તખ ગનિમોંને હસનપર હુએ કીયા જોરો જફા,
 અહેરકા ખ્યાલા પિલાયો ઉસકો અજ રાહે દગા.
 આખિર ઉસને સલતનત ઔર બહુકે વિસવાસમે,
 પુરખે કરવાલે અમુરરહ જોહરએ અલમાસકે. ૨૦

રહેગયા શ્રીર તો અકેલા લાલ જહેરાકા હુસેન,
 હોકે બેક્સ જળ ચલા રોતા હુવા ઘરસે હુસેન.
 કરબલામે જાકે જસદમ મોમિનો ઉતરા હુસેન,
 તીન દીન ઉસ દશ્તમેં ભુકા રહા ખ્યાસા હુસેન.
 ચવથે દિન ચેહ કુછ ક્રિયા જાલિમને કીના હાએ હાએ,
 તોડા વોહ મોહરે નખુવતકા નગીના હાએ હાએ. ૨૧

જસઘડી વોહ લાલ સંગે જુદમસે તોડા ગયા,
 યાને ઉરકે હલકે નાજુકકે ઉપર ખંજર ચલા.
 ચક કબુતર લોટકે ઉનકે લહુમેસે ઉડા,
 જાકે ગુંબદપર રસુલુલ્લાહકે કહને લગા.
 યા મહમ્મદ કરબલામેં છુટા બીચારા ગયા,
 આપકા ખ્યાસા નવાસા સિજદેમેં મારા ગયા. ૨૨

તુમ જહાં લેતેથે જોસે અય હુળીએ કિરદીગાર,
 ઉસ જગા જાલિમને ફેરા જહરે ખંજર આબદાર.
 ચેહ વોહી ખુ હાએ મેરે દોનું પદોપર આશકાર,
 વોહ પરિદા શુ જબાં કુદરતસે કહે હો બેકાર.
 પર જહુટક લોહુ બરે ઉસને વહાંપર આહ કી,
 થરથરાને લાગી સળ તુરબત રસુલુલ્લાહકી. ૨૩

જળ નવાસેકા લહુ નાનાકી તુરબતપર ગિરા,
 થરથરાઇ કબ્ર ઐર ગુંબદ જોથા સો કાંપ ઉડા.
 વોહ કબુતર જાકે વાપર તુરબતે ખચેરૂનીસાં,
 કબ્રપર માંકી લહુ ઉસ ખ્યારે બેટેકા લગા.
 જોલા બીબી તેરે બેટેકી નશાની લાયા હું,
 દેખલો ચેહ ખુને નાહકકી નશાની લાયા હું, ૨૪
 વાંસે શ્રીર જાકર હસનકી કબ્રપર વોહ જાનવર,
 જોલા હજરત લીજીએ અબ જલ્લ બાઈકી ખબર.
 કરબલામેં કાટ ડાલા જાલીમોને ઉનકા સર.
 મોહ ચેહ કહેતા યા પદોસે લોહુટપકા કબ્રપર

ગિરતેહી વોહ ખુન સંગે લોહ સારા હીલ ગયા,
આક હોગઈ કબ્ર તબ લોહુસે લોહુ મિલ ગયા. ૨૫

ઈસતરેહુસે સારી કબરેં થરથરાઈ એક બાર,
ઔર ઉઠા કબરોં સતી રોનેકા શુલ બેઠખતીયાર.

તબ કિસીને બાકે સુગરાસે કહા યું આહમાર,
બીબી રોઝેમેં નબીકે હુએ અબજ શોરો પુકાર.
એક કબુતર ખુનમેં વાં થરથરાતા ફિરતા હુએ
અપને પરસે ખુન કબરોંસે લગાતા ફિરતા હુએ. ૨૬

બજ સુના આયા હુએ વાં વોહ બનવર લોહુ બારા,
કાંપતી હુએ કબ્ર સારી રોનેકી આઈ સદા.

હાએ તબ સુનતેહી સુગરાકા કલેબા ફટ ગયા,
બોલી લોગો બાપકા સરસે મેરે સાયા ચલા.
કયા સબબ ઔર ઝલઝલા કબરોમેં હુએ યહુ શોરો શએન,
બાકે સુએ કરબલા મારે ગયે બાબા હુસેન. ૨૭

કહેતીથી બકર નબીસે રોઝેમેં વહુ દિલકબાબ,
બિસ પરિદેસે લગી કરને યેહુ રોરોકર ખીતાબ.
યેહુ લહુ કિસકા લગા હુએગા કે બતલાઓ શીતાબ,
કુદરતે હકસે વોહ બોલા હોકે બાયશમે પુરબાબ.

બોલા સુગરા ઉઠગયા ઇકબાલ તુજહ નાદાનકા,
યેહુ લહુ હયગા પરોંપર તેરે બાબાબનકા. ૨૮

તેરે લાઈખાંદ સબ મારેગએ દર કરબલા,
તેરા સારા કુંબા હુએ બલવેમેં અબ નાલે કુના.
બાઈ આબિદ તેરા હુએ ઉટોકી રસ્સી ખીચતા,
તેરે બાબા બનકા લાશા હુએ ખાક ઉપર પડા.
તબ તો તેરી યાદકા દમ ભરતા મેં છોડ આયા હું,
સરકો નેઝેપર તિલાવત કરતા મેં ઉડ આયા હું. ૨૯
સુનકે સબકે મારે બનેકી ખબર વોહ ચેકબાર,
ઈસકદર રોઈ કે ગશમેં આગઈ તબ બેકરાર.

હોસમેં આઈ તો ઘર રોતી ગઈ બેઠીજીયાર,
 રૂબરૂ વોહ અમમેં સલમાકે લગી કહેને પુકાર.
 નોચ અપની જની જની જુલફેં છ રોને લગી.
 હાએ નાનિ અએન ચેહ બસ કરકે વોહ રોનેલગી. ૩૦

તમામ હુવા શાદીનામાં.

ફઝીલતે સલવાત.

નબીસે ઉમરને કીયા આ સવાલ,
 કહા તુમ સતી હર દોઆલમ નેહાલ.
 અબાસે ચેહ અકસર હુવા હુએ વીરફ,
 કે તોહફા હુએ ઉમ્મતકા મેરે ફરફ.
 એવઝ ઉસકે કયા તુમ કરોગે અતા,
 કહા વસકે મુજહ સરવરે અંબીયા.
 તો પુછા અજબ બાત મુજહસે ઉમર,
 મેં કહેતાહું અબ ઉસકુ મુન કાન ધર.
 કીયામતમેં મેં ઉસકા હોકર શરી,
 અદમમેં દીલાઉંગા કસરે રરી.
 લે બઉંગાં અકસામકે તોહફા બાત,
 હમેશા જસે મેં ધનાયતકે સાત.

મુનાજાત.

અલ્લાહકે પ્યારે ગમેઉકબાસે બચાદો,
 બ શાહીસી પ્રીરદોસમેં મોલાસે દીલાદો.
 માઇલ નહી હોતા હુએ ચહ હક પર દીલે સરકબ,
 ઉસકો મેરે રાહબર મએ વહવતકા ચખાદો.
 મેં મુનતઝરે વસલહું અબ હુદસે ગિયાદા,
 ચાહા જુએ તુમ સરખતે દીદાર પીલાદો.
 દીદારકી ફજરત હુએ જીયારતકી તમજા.

(૧૭)

એક થળ મેરે આકા રૂપે અનવરકો હીખાદો.
મહાપુષે ઇલાહી ગુલે પુષતાને રીસાલત,
પુશપુહી મુજહેજસમે મુઅત્તરકી સેંગાદો.
બા કરકે મદીનેમેં નસીમે સહરીતુ,
યેહ અરઝ મેરી સાકીએ કોસરકો સુનાદો.
આસી હુએ અઝીઝ આપકી ઉમ્મતમે સરાપા,
તકસીરો ખતા ઉસકી અકુ રખસે કરાદો.

ફઝીલતે સલવાત.

કીએ ઈબને મસઉદ હુએ ચું ખ્યાં,
કહે મુજસે એક દિન શહે ઈનસો બાં.
જમાઅત કીયામતમે આવેગી એક,
કે હોવેંગે આમાલ સળ ઉનકે નેક.
વલેકીન વોહ જન્નતકી ભુલેંગે રાહ,
પ્રીરેંગે પરેશાં બહાલે તબાહ.
કીયા મેને હઝરત સતી તળ સવાલ,
વોહ કોન હાંગે જીનકાકે હોગાં યેહ હાલ.
કહે મુજસતી સૈયદુલઅબીયા,
બે મજલીસમેં બેઠે હાં મીલ એકબા.
ન બેજે મેરા નામ મુનકર દુરદ,
મગર ઉનપે હોગાં યેહ હસરત નમુદ.

ખાકનામા.

મુસાફર હોકે રહેતાથા, દુનીઆકા દરદ સહેતાથા,
સદાદીન રાત કેહેતાથા, કે આખર ખાક હોજાયા.
ઉમર સળ ખો રહે સારી, પડે દુઆ ગીરમેં બારી,

લહુસે નચ્ચેન કરી જારી, કે આખર ખાક હોજના
 અગર ગાફિલજે કોઈ સોવે, ઉમરસો રાતરીન જોવે,
 રહે ખાબકી નોંદમેંસોવે, કે આખર ખાક હોજના.
 સો સુખ સહેજ રાહતમેં, સદા રહે જોહદો તાઅતમેં
 અજલ પોહોચેગી સાઅતમેં, કે આખર ખાક હોજના.
 જીન્હોં ઘર જીલતે હાથી, હજારોં રાત દીન સાથી,
 ઉન્હોંકો ખાક અખ ખાતી, કે આખર ખાક હોજના.
 જીન્હોંકે લાખથે ઘોડે, સદા ઝર બફતકે જોડે,
 ઉતુ કું મોતને મોડે, કે આખર ખાક હોજના.
 સુલેમા શાહથે હાતમ, અગર નોશેરવાં ખાતમ,
 ફનીઆંસે કરચલે માતમ, કે આખર ખાક હોજના.
 સીકંદર રૂમકે સુલતાં, અગર જમશેદ થે લુકમાં,
 ઉનેલી ગલે કફન પેહના, કે આખર ખાક હોજના.
 કે યુસુફ સાહે કીનઆની, જીલેખાં મીસરકી રાની,
 કિએ સખ મોતને ફાની, કે આખર ખાક હોજના.
 સદાબી બેઠતે મીલ મીલ, મેહલમેં બાજતે તાબલ,
 રહે સો ગોરમેં ગલ ગલ, કે આખર હોજના.
 ખુશીસે મેહલમેં હસતે, હજારોં બાગકે રસ્તે.
 દેખો અખ ઘુલમેં બસતે, કે આખર ખાક હોજના.
 બીછાને રેશમી રખતે, ખુદાકા ખોપ નહી કરતે,
 મજા સો મોતકા ચખતે, કે આખર ખાક હોજના.
 હજારોં દેસકે રાજ, ઉતું દેખ ચાંદલી લાજ,
 નગારા મોતકા બાજ, કે આખર ખાક હોજના.
 ન કર તુ માલકી મસતી, ઉમર ચલ જાએગી સસ્તી,
 તલાતલ મોત હજી હસતી, કે આખર ખાક હોજના.
 નખીથે પાક પેગમબર, ખલકમેં ચાંદથે અનવર,
 અએ સખ જહાંકો છોડકર. કે આખર ખાક હોજના.
 ખુલા હક રાહકે આલમ, લીએ સખ દીનકે માલમ,

ન રહે વો મોતથી સાધમ, કે આખર ખાક હોજના.
 પેગમખર પાકથે સારે, વોહી સખ મોતસે હારે,
 લહેદમેં ખોદકર ગાડે, કે આખર ખાક હોજના.
 લડકતી બાંધતે પાગાં, મેહેલમેં રંગ ચોર રાખા.
 ઉનું ઘર બેઠતે કાગાં, કે આખર ખાક હોજના.
 તખત પર હુકમ જો કરતે, ખજાના માલકા ભરતે,
 દેજો ઉને ધુલમેં ધરતે, કે આખર ખાક હોજના.
 સીપાઈ પાલકી ચડતે, હબારાં રાખસું લડતે,
 દેખો સોચે ગોરમેં પડતે, કે આખર ખાક હોજના.
 કઠન હોયે ગોર અંધારી, દરદ ગમ ઉસમેં હોયે ભારી,
 નયનસે આભ કર ભારી, કે આખર ખાક હોજના.
 છન્હોં ઘર લાખ થે હીરે, સદા સુખ પાનકે બીડે,
 ઉન્હોંકો ખા ગચ્છે કીડે, કે આખર ખાક હોજના.
 અજલ સે ખાતમેં આવે, અંધેરી લહેદમેં ભવે,
 સરાસર ધુલ ઉસે ખાવે, કે આખર ખાક હોજના.
 છન્હોંકે પુત ચોર પોતે, સદા સુખ સેહેજ પર સોતે,
 ઉન્હોંકે લે ચલે રાતે, કે આખર ખાક હોજના.

તમામ શુદ્ધ.

— ❦ —

મચોતનામા

ચાદરખ હરઆન આખર મચોત હયે
 મત તુ બન અનબાન આખર મચોત હયે
 રૂખ ખીયાલે કુચ સુદકે આખરત
 કહેતા હયે રહેમાન આખર મચોત હયે
 ખુતબચે લખોલવલાક છનકે હકમેં હયે
 ઉન્કા હયે ફરમાન આખર મચોત હયે
 શાન ચમોકત કે નહોનેકા અઝીઝ
 હયે અબસ અરમાન આખર મચોત હયે

અયથો ગમમેં શાકીરો સાળીર રહ્યે
 હયે વોહી ઇન્સાન આખર મચોત હયે
 પેચતર મરનેસે કરના ચાહીએ
 મચોતકા સામાન આખીર મચોત હયે
 કારદીસે રખ ન રખ હુનીઆસે કામ
 પ્રીર ન સર ગરદાન આખીર મચોત હયે
 જુમેમે સુત્રતી જમાઅતમેં દરંગ
 હયે નહી શાયાંન આખીર મચોત હયે
 કયું નહી દેતા સકાત અહેલે નસાખ
 કયા નહી હયે ધીઆન આખીર મચોત હયે
 હક કીસીકા મતતલફ કર હયે સીતમ
 હકકુ તુ પેહચાન આખીર મચોત હયે
 મર ગયા પ્રીર બિન કાર્ મર ગયા
 મર ગયા હામાન આખીર મચોત હયે
 મરતે બાતે હંચે હઝારો આદમી
 આકીલ ચોર નાદાન આખીર મચોત હયે
 દોલતે હુનીઆકો સમજા હયે નફા
 દીકા હયે નુકસાન આખીર મચોત હયે
 હો ગયા તુ જો સીકન્દર વખતકા
 તોલી અયે સુલતાન આખીર મચોત હયે
 ગો સુલેમાને જમાનાલી હુવા
 મુનફઅત મત બાન આખર મચોત હયે
 હીકમતો અકલો હુનર મંદામે તું
 ગરબે હયે લુકમાન આખીર મચોત હયે
 હુસ્ન પર નાબં જવાનીમે ન હો
 અયે દીલોંકી બાન આખીર મચોત હયે
 હુકમ ખાલીકકે બાન લા તુ તમામ
 દેખલે કુરાઆન આખીર મચોત હયે

ઈસ સરાએ હસ્તીએ કાનીમે હમ
 હમકે હયે મહેમાન આખીર મઓત હયે
 ખારહા ઇલમી તુજેહ સમજા ચુકે
 માન યા મત માન આખીર મઓત હયે.

મએમતનામા.

હજરતે આદમ નબી નીચે ઝમીકે ચલખસે,
 તુહ કીશતીખાને આલમકે ચહાંસે ચલખસે.
 યુસુફે યાકુબો ઇસ માઇલો ઇસહાકો ખલીલ,
 યોર મુલેમાં આસમાની મેહેરવાલે ચલખસે.
 હુદ યોર ઇદરીસો યુનુસ સીસો અઇયુબો શોએબ,
 દાવતે ઇસલામ કરકે ઠએરે ચંદે ચલખસે.
 આસમાંપર ઇસા યોર દાઉદ મુસા ખાકમે,
 લેકે તવરએતો અબુર ઇજલ હકસે ચલખસે.
 વાસતે જીનકે ઝમીનો આસમાં પએદા હુવા,
 જન્નતુલ શીરદઓસમે વોહ હકકે પીઆરે ચલખસે.
 આહ જુબકરો ઉમર અફસોસ ઉસમાનો અલી.
 સીદકે અદલો હીલમો ઇદમ અપના દીખાકે ચલખસે
 હજરતે ખએરુન્નીસા બેટી રસુલુલ્લાહકી
 તઇયબો તાહીર નબીકે દોનોં બેટે ચલખસે
 નુર ચશમે મુરતુજાને દેનેસે દુશમનકે અંહર
 પી લીયા યોર પારએ દીલ મુહસે ડાલે ચલખસે
 શહને દસતે કરખલામે અલીમેકે હાથસે
 અખમ તીરો નેઝા કો શમશીર ખાકે ચલખસે
 ગઓસે આઝમશેખ અબદુલકાદર એક આલમકેપીર
 યોર બુનેદો શીખલી ઓમન સોર કીતને ચલખસે
 કએસરો રૂસતમ વ જમ નવશેરવાનો કેકુબાદ
 કયેસે કયેસે શાહ ઇસ આલમમે આયે ચલખસે

મુસુકો શીરીનો ઉઝરા લગ્ગેલી જુલેખા ક્યેસને
 ઉમરબરકી અશરતે દેખે તમારે ચલબસે
 વામીકો ક્યેસો મુલેમાનો જુલેખા કોહ કન
 આશકે કામીલથે ચેહ લાખોમે અચ્છે ચલબસે
 અનવરી ઓ સઅલી ઓ બામી નીઝામી અનસરી
 સખકે સખ મુલતાન અકલીમે મુખનથે ચલબસે
 ચે બે લુકમાં ઓર અરસ્તુ ઓર અફલાતું હકીમ
 કુછન હીકમલ ઝીંદગીકી અપને સીખે ચલબસે
 ખુ અલીસેલી હઝારે આયે દુન્યામે તખીજ
 મઓતકી દારૂ કહીસે પર ન લાખે ચલબસે
 સાથ જીનકેયા યહાંપર લશકરે ફઝોળે સિપાહ
 બેકસોસે કબરકે અંદર અકેલે ચલબસે
 એક સાઅતલી ન ઠગેરે જીનકા વાદા આ ગયા
 દીલકે દીલમે રહે ગયે અરમાન સારે ચલબસે
 દેખતેહી દેખતે અકસર અઝીઝો આશના
 તંદુરસ્તો ખુબસુરત ચલતે શીરતે ચલબસે
 હાએ કોઈલી ન પલટા ઓર ન લેજી કુછ ખબર
 ચુપકે હોકે શહેરે ખામોશાંમે અયેસે ચલબસે
 ચલબસેગે એક દીન હુમલી ઇસી સુરતસે આહ
 જીસતરેહ ઝેરે ઝમી ચેહ લોગ આયે ચલબસે
 જયેસે ચલબસના બયાં ગેરોંકા હુમ કરતે હુએ હાએ
 દોસ્ત કલ હુમકો કહેગે આજ વોહલી ચલબસે
 ખાતયે અસલીહે ચલનેકી ઝરા તુ શીકર કર
 ખોલ આંખે દેખ અબલી યાર કબેસે બલબસે

કલીમ એહેમદાબાદી.

રૂખે રસુલકા જલસાહે આફતાબ નહી,
 ચેહી સખખહે કે જો દેખને કીતાબ નહી,
 તેરી તરહ હે વો વાહીદ તેરી ખુદાઈ મેં
 તેરે હુળીબકા સાની નહી જવાબ નહી.

પીયો પીલાવ મએ મારેફતકો અયરીદો
 કે ઈસ શરાબસે બડ કર કોઈ શરાબ નહી
 તુમહારે ઈશકમેં સર દે કે જો શહીદ હુવે
 કે ઉનકે વાસ્તે મેહ શરમેંલી હીસાબ નહી

રૂખે હુજુરપે કુરબાન યું ખુદાઈ હે
 કે અયસા ખુદદેખરીમેં કોઈ શુલાબ નહીં
 યે શોર થા શમે મેઅરાજ કુદસીયું મેં કલીમ
 મીયાને આશીકો માશુક કુછ હીબાબ નહીં

દીગર.

યા રસુલે હાશમી હુમ પર યનાયત કીજીએ
 રહેમતુલલિલાલમી હો આપ રહેમત કીજીએ
 હુશમેં રહેમત પુકારેગી કે અય મેહબુબે રબ
 ચલીએ ચલીએ અપની ઉમ્મતકી શકાઅત કીજીએ

દેખી બાલી હે હમારી બાગે તયબાકી બહાર
 સામને ઓર કે વાઈઝ ઝીકરે જન્નત કીજીએ
 આહને વાલેહેં તેરે હુમતો અય ઈશકે રસુલ
 શોકસે આકર મેરે દીલમેં સકુનત કીજીએ
 ગશ પેગશ આએ હમેં લી મીસ્તે સુસા અય કલીમ
 કુછ ન કુછ ઉસ તુરેકી ગાહેર હકીકત કીજીએ

ધધર લી તા દેખીએ.

૩. આ.	૩. આ.
તિલીરમેહોશરૂઆ ૭૯૬	હદીયતુલ મુસલમીન ૦—૮
અવલ	૩—૦ જખીલી બક્યારી ૦—૨
અલેફ લયલા	૩—૮ શુલશને રેહમત ધન્ટેખાએ
એરેખીયન નાઇટસ	૩—૮ અઝીઝ ૦—૪
હાતીમ તાઇ	૦—૧૨ નાઝે મેહબુબ ૦—૨
દાસ્તાને અમીર હમઝા	૨—૪ બેગીકા ખરન ૦—૨
તોતા કહાની	૦—૮ હસીનોખાખન સુશીચોકા
મુનતખીએ નઝીર	૧—૦ ઇમાન ભાગ ૧ ૦—૨
ખીખી મરયમ	૦—૨ „ ભાગ ૨ ૦—૨
શાહજહાં શાહપરી	૦—૨ „ ભાગ ૩ ૦—૨
ઝેતુન મોહમદ હનીફ	૦—૨ „ ભાગ ૪ ૦—૨
ચહાર દુરવેશ	૦—૮ દીલકશ્વેષ કબ્વાલી ૦—૨
ફસાને અબ્નઇય	૦—૮ ફકકતા કબ્વાલ ૦—૨
મલેક મોહમદ	૦—૬ બહારે બાંશીઝા ૦—૨
જંગનામા હઝરતઅલી	૦—૫ ખઝીનએ મારફત ૦—૨
જંગનામા મોહમદ હનીફ	૦—૧૦ આશીક કબ્વાલ ૦—૨
જંગનામા હયામહસેન	૦—૬ અલખેલા ગવૈયા ૦—૨
મેઅરાજ નામા	૦—૨ નીસારે સુન્નતુલ ૦—૨
તવારીખ મક્કા મોઅજ્જા	૦—૧૨ ગઝલ માટે હકાતી ૦—૨
યુસુફ ઝૂલીખા	૦—૮ બહારે જવાની ૦—૨
યુસુફ સ્પાની	૦—૫ દીલપસંદ કબ્વાલ ૦—૨
ગુલબકાવલી	૦—૮ દીલકશ્વ કબ્વાલ ૦—૨
કુરેઅરબ ઉર્ફે તુરકીપુતલી	૦—૫ માશુકે બકાદા ૦—૨

કીતાબે મીલનેક પતા

અખદુલમજીદ અખદુલઅજીઝ કુતુબ ફરૌરા

૬૦ તીન દરવઝા.

એહમદઆબાદ.

